

Sa svečanog otvaranje planinarske staze

Na Sljeme iz središta grada!

Od 2. lipnja Zagreb ima još jednu planinarsku stazu – koja od restorana Dubravkin put u Tuškancu vodi na Sljeme! Staza je jedinstvena po tome što polazi gotovo iz samog središta grada! Istaknuo je to prilikom svečanog otvaranja novog planinarskog puta i predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić, rekavši kako je "sretan grad koji ima Medvednicu i Sljeme. A svi oni koji i nisu planinari, imat će priliku nakon otvaranja ove staze, koja na Sljeme ide iz samoga grada, to postati". Ovdje ne treba puno govoriti, dodao je, šumu i prirodu treba gledati i u njima uživati. Predsjednik Mesić posebno se zahvalio Hrvatskim šumama na sudjelovanju u realizaciji toga i sličnih projekata koji služe građanima.

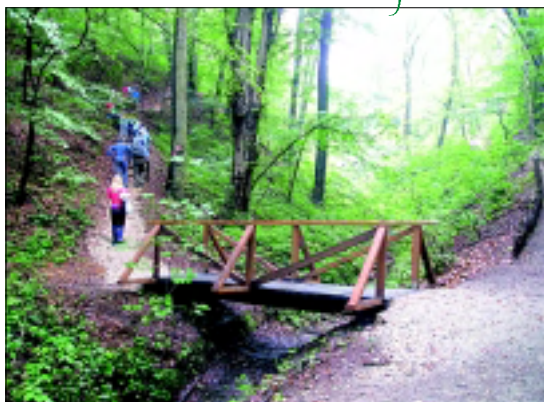
Voditelj zagrebačke Uprave koja je radila na uređenju staze Darko Vuletić, istaknuo je kako je ovo jedinstvena planinarska staza u Hrvatskoj i Europi, dok je pomoćnik direktora Hrvatskih šuma Božidar Longin izrazio spremnost tvrtke da i dalje sudjeluje u takvim od općeg interesa važnim akcijama.

Presjecanjem vrpce stazu je uz pomoć predsjednika Mesića otvorio najstariji zagrebački planinar, sudionik Olimpijskih igara u Helsinkiju i dobitnik godišnje nagrade Hrvatskog olimpijskog odbora Zdravko Ceraj.

Ta planinarska staza koja povezuje gradske park šume s Medvednicom i u čijoj su realizaciji uz Hrvatske šume sudjelovali i Planinarski savez Zagreba i grad Zagreb, duga je 11,8 km. Polazi od restorana Dubravkin put i ide preko Cmroka, Kraljevca, Donjeg i Gornjeg Prekrižja, gdje je vidikovac, do Šestina gdje se veže na već postojeću stazu do vrha Sljemena. Prvi dio staze je zbog umjerenog nagiba pogodan za šetnju svim uzrastima, a cijela staza ide kroz očuvanu šumu bukve i hrasta, ima odlične mikroklimatske uvjete i hodanje po njoj pruža ugodno osvježanje u vrućim ljetnim danima. (m)

Odmorište uz put

Tu je i mostić preko potoka

I NEKAD SE TELEFONIRALO...

Telefon u s

Duh vremena, kojim se mnogi novovjekci izumi sve više usavršavaju i raširuju, tako je napredan da se svaki čudom čudi što je sve u stanju čovječiji um na polju izuma stvoriti. Među najmodernije izume, a od neizmerno velike koristi, spada telefon

Josip pl. Aue prije 100 godina (1902.) iskreno se, gotovo dječjački, divio čudesima moderne tehnologije. Tada, u svojoj tridesetoj, već iskusni šumar i vjerojatno upravitelj Šumarije Bjelovar, Križevačke imovne općine, vidi prostora za upotrebu jedne moderne komunikacijske tehnologije upravo u šumarskoj djelatnosti. Vidi on u primjeni telefona i mogućnost racionalizacije i poboljšanja učinkovitosti šumarnika na terenu, vidi i efekt na same stranke, koje će brzo uviditi da se u mutnom lovititi ne može Kao najveću korist ipak naglašava, mogućnost suzbijanja modernog birokratizma i šansa da se dragocjeno vrijeme, papir i tinta prestanu trošiti tamo gdje to nije nužno.

Međutim, nije tu gotova priča – tu tek počinje. Pl. Aue šumarstvo ovdje ne vidi prvenstveno kao korisnika komunikacijskih usluga već kao davatelja! Budući da po prirodi stvari zbog raširenosti imamo potrebu za telefonijom, a raspoložemo i sa tisuće i

floraart 2004.

Ove godine pod motom »I poslije šume, šu

Hrvatske šume primjereno su se predstavile na 39. međunarodnoj vrtnoj izložbi cvijeća Floraart 2004. koja je u Zagrebu održana od 2. do 6. lipnja. Nagradene su Zlatnim stručkom za kreativni izraz u prostoru te nagradom Turističke zajednice gra-

u službi šumske uprave

tisuće rali *krasno uzraslih hrastovih sastojina*, u kojima ionako moramo činiti prerede, zašto ne bi šumari uspostavili telefonsku mrežu, zadovoljili svoje potrebe a potom *uz neznatnu godišnju taksu* omogućili i općinskim poglavarstvima vezu s kotarskim oblastima, a sigurno bi se priključilo stotine privatnih posjednika, advokata itd. Što na ovu ideju kaže naš vrlo komunikacijski monopolist? Nije ga tada bilo još ni u planu! Vidio je naš šumar mogućnosti, osigurao je i pola investicijskog ulaganja – toliko je procijenio da je udio hrastovih stupova u ukupnoj investiciji – ali na žalost nije uspio proširiti ovu ideju *do mjero-davnih faktora*, iako ju je uredno objavio u Šumarskom listu još 1902. godine. Nije ni slutio na što su danas izašle *neznatne godišnje takse* i kolike profite danas ostvaruje komunikacijska djelatnost.

Ne možemo ni pretpostaviti kakvim bi riječima naš velepoštovani predšasnik opisao današnje novovjeka izume, kad samo na području Bjelovara i Garešnice šumari u džepu nose na stotine telefona – sve bez hrastovih stupova i žica – a o birokraciji i *mračnoj* papira da i ne govorimo. Navodno su već i u šumu dovukli neke kompjutere pa kao više ne trebaju *metar dugačke koncepte i čistopise*. Ili trebaju? Zamislite koliko su u sto godina telefoni napredovali, a birokracija

ostala skoro ista! Jednako se ispisuju silni izvještaji, jednako se prigovora silnim troškovima, jednako se sumnja u razmjer ulaganja u nove tehnologije i njihove korisnosti. Članak, naime, u Šumarskom listu iz 1902. završava sa:

Opazka uredništva: U velikoj vrijednosti telefona, tog najsavršenijeg mo-

dernog obćila, podpunoma smo osvjedočeni; osvjedočeni smo da bi i u šumskoj upravi bio posao mnogo olahkoćen, kad bi joj na raspoložbu stajala shodna telefonska mreža, ali ipak držimo, da su nazori g. pisca previše optimistični i dvojimo, da bi korist bila u skladu s troškovima... (bm)

(IZVOR: Josip pl. Aue: Telefon u službi šumske uprave. Šumarski list 1903., str. 179-182; Pretisak raspoloživ na internetu: www.hrsurne.hr/casopis/ae.pdf)

Josip pl. Aue

istaknuti šumarski stručnjak

Rođen 1872. u Slatini.

Šumarstvo je 1890. g. završio na Gospodarsko-šumarskom učilištu u Križevcima. Umro 1906. u Zagrebu.

Potječe iz šumarske obitelji. Otac mu je bio šumar i županijski nadzornik Virovitičke županije u Osijeku.

Bio je u službi kod Križevačke imovne općine, najprije u Gospodarstvenom uredu u Bjelovaru, a zatim kao kotarski šumar, odnosno upravitelj Šumarije u Garešnici te u Bjelovaru.

Nije se zadovoljavao samo redovnim obavljanjem službenih dužnosti, nego je proučavao šumu i predlagao mjere za unapređenje šumskog gospodarstva. To dokazuju njegovi članci objavljeni u "Šumarskom listu", "Lovačko-ribarskom vjesniku", "Tjedniku bjelovarsko-križevačkom", "Agrarmer Tagblattu" i "Agrarmer Zeitungu".

Gospodin Aue upozorava šumare da trebaju "motrenjem u naravi" (1885.) proširivati svoje u školi stečeno znanje i na temelju toga poduzimati mjere u zaštiti šuma. Predlagao je kako suzbijati štete od voluharica u hrastovim branjevinama (1898.), zatim kako postavljati protupožarne pojaseve uz željezničke pruge kako bi se te šume zaštitile od požara iz lokomotiva (1903.). Polemizira u "Šumarskom listu" (1902.) sa šumarima H. Begnom i E. Slapničarom o poslovima prorjeđivanja šuma. Svakako mu je bio u ono vrijeme najoriginalniji prijedlog uvođenja telefona "u službu šumske uprave" i povezivanje telefonom šumske uprave s lugarnicama.

Piše:
Branko
Meštrić

ima»

I poslije šume, šuma

S Floraarta 2004.

da Zagreba. Ovogodišnju priredbu koja je okupila čak 180 izlagača koji su Zagrepčanima i mnogim posjetiteljima pokazali svoju vještinu oblikovanja cvijeća i prostora, otvorio je predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić.

Izložbeni prostor Hrvatskih šuma koji je na oko 320 četvornih metara osmislio dipl. ing. Milan Žgela sa suradnicima, ove je godine bio uređen pod motom »I poslije šume, šuma«. Naglasak je, dakle, bio na dopunskim djelatnostima, jer sve što je u šumi ima svoju vrijednost i omogućuje njezino pomlađivanje. To je zapravo i priča o 42 rasadnika u kojima se godišnje uz 18 milijuna šumskih sad-

nica proizvodi i ukrasno drveće i grmlje, od čega je 80-ak vrsta bilo prikazano na izložbi. Cjelokupnom dobrom izgledu šumarskog prostora pridonijela je i šumarija Zagreb postavljanjem minijature pilane Bliznec. Već tradicionalno, na izložbenom prostoru Hrvatskih šuma posjetitelji su mogli naći i masivne stolove, klupe i stolice te prigodne šumske drvene kućice.

